

F. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven m.v.

skatteforpligtelsen. Det skyldes, at et salg af selskabets ejendom(me) i så fald udløser »almindelig« beskattning.

Eksempel:

En pensionskasse erhverver den 15. november 2007 50 pct. af aktierne i et ejendomsaktieselskab, hvis indkomstår følger kalenderåret. De øvrige 50 pct. af aktierne ejes af et livsforsikringsselskab, og ejendomsselskabet vil derfor blive omfattet af selskabsskattelovens § 3 A fra og med indkomståret 2008 – dvs. fra og med 1. januar 2008.

Hvis ejendomsselskabet havde solgt alle sine ejendomme den 1. januar 2008, ville der opstå en skattepligtig fortjeneste på 100 mio. kr. Skatteforpligtelsen vil i så fald udgøre: 25 pct. af 100 mio. kr. = 25 mio. kr.

Den 1. juli 2011 sælger ejendomsselskabet ejendommene med en beregnet (skattepligtig) fortjeneste på 150 mio. kr. Som følge heraf skal ejendomsaktieselskabet betale selskabsskat på 12,5 mio. kr. svarende til pensionskassens andel af skatteforpligtelsen på afståelsestidspunktet.

Hvis ejendomsselskabet ved salget kun opnår en beregnet (skattepligtig) fortjeneste på 80 mio. kr., vil selskabsskatten blive 10 mio. kr. - pensionskassens andel af 20 mio. kr. (25 pct. af 80 mio. kr.).

Til nr. 3

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 12 ophæves. Herved opnås, at principperne for indkomstopgørelsen bliver ens for alle filialtyper i Danmark.

Efter selskabsskattelovens § 12 skal danske filialer af udenlandske forsikringsselskaber opgøre deres indkomst efter den »indirekte metode«. Det vil sige som en andel af selskabets samlede indkomst baseret på forholdet mellem selskabets brutto-præmieindtægt i Danmark og selskabets samlede brutto-præmieindtægt.

Ophævelsen af selskabsskattelovens § 12 betyder, at indkomsten for danske filialer af udenlandske forsikringsselskaber altid skal opgøres efter den »direkte metode«. Det vil sige, at filialerne ved indkomstopgørelsen skal betragtes som om, de var selvstændige foretagender med egne indtægter og udgifter. Dette medfører samtidig, at transaktioner mellem hovedsædet og filialen (det faste driftssted) skal foregå på markedsmæssige vilkår (armslængdevilkår).

Den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen indebærer, at skattepligten for pensionsordninger i livsforsikringsselskaber placeres hos de enkelte pensionsopparere, hvor skattepligten i dag påhviler livsforsikringsselskabet. På et enkelt punkt vil livsforsikringsselskaber dog fortsat være skattepligtige på institutniveau (efter pensionsafkastbeskatningsloven), idet de fortsat vil være skattepligtige af tilvæksten i de ufordelte kollektive hensættelser. Livs-

forsikringsselskaber vil fortsat være selskabsskattepligtige. Ved opgørelsen af indkomsten efter selskabsskatteloven vil livsforsikringsselskabet fortsat have fradrag for disse hensættelser til pensionsopparerne. Fradraget indikerer, at en del af formueafkastet i selskabet vil tilgå pensionsopparerne og dermed, at dette afkast skal pensionsafkastbeskattes.

Den indirekte metode i selskabsskatteloven passer reelt ikke sammen med de oven for beskrevne foreslåede regler for livsforsikringsselskaberne. Hertil kommer, at der pågår et arbejde i OECD, som forventes at resultere i en ny udformning af artikel 7 i OECD's modeloverenskomst med tilhørende nye kommentarer. Artikel 7 omhandler fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Efter den nuværende artikel 7 er den primære metode til fordeling af indkomst mellem hovedsædet og det faste driftssted den direkte metode. Efter artikel 7, stk. 4, er der dog mulighed for, at den indirekte metode kan anvendes, såfremt der har været sædvane herfor i den pågældende stat, og den indirekte metode fører til resultater, som er i overensstemmelse med principperne i den direkte metode.

Betingelserne for anvendelse af den indirekte metode i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster kan imidlertid ikke overholdes i praksis, da metoden ikke tager hensyn til, at visse funktioner ikke varetages i alle dele af selskabet, men f.eks. i stedet samles ét sted.